

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Poetiske Arbejder. - 1929

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. XXII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718941886544/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

ydre Glans har han aldrig attraaet, han har kun sunget ud af sin Sjæls Inderste, ikke for at opnaa Verdens Ros. Med ædel Selvbevidsthed fæster Digteren sit Blik paa Stjernerne; i deres Rige hører hans Digtning hjemme; hans Tanker lyser ikke for Jorden, men over den. Det havde Hauch faaet ud af Livet, at hans Værk, skønt ikke anerkendt af Mængden, var i Pagt med det Evige.

Efter dette gribende Digt sænkes Mildhed og Fred ind i Sindet, naar man fordyber sig i den sidste Række Digte af Samlingen fra 1842. Vel findes det hauchske Vemod i Digtet »*Den Elskede*«, der slet ikke er til, og Bearbejdelsen af Goethes Digt »*Vanitas vanitatum*« rummer et bittert Minde i Linjerne:

Da knalded et Skud bag Skovens Green,
Og ak! jeg misted mit Been,

men ellers raader en mild og ren Gudhengivenhed og Fortrøstning over Digte som de to »*Affensange*«, »*Psalm*«, de gejstlige Digte og »*Gudhengivenhed*«. Den Tilknytning til Goethes »*Lied*«, der gav sig til Kende allerede i Ungdommen, er her udvidet med Salmetonen fra de tyske »*geistliche Lieder*« hos Paul Gerhardt, Matthias Claudius og Novalis.

Kastes sluttelig Blikket tilbage over »*Lyriske Digte*« fra 1842, ses Samlingen i dens tre Hovedelementer: Genesis, Udvikling og Højdepunkt som én stor Klimaks: i Form fra den simple Vise over Ottaver og Heksametre (i de tidligere omtalte Romancer) til de stolte frie Rythmer, i Forbilleder fra den enkle Lied over østerlandsk og slavisk Poesi til de ophøjede Ode, i Livsanskuelse fra Forstaaelsen af Menneskelivets Forgængelighed til Evighedens lyse Stjernerige.

VII.

Den lyriske Evne beholdt Digteren til det sidste; som Mærkepæle paa hans aandelige Vej knejser endnu tre Digtsamlinger, 1854, 1861 og 1869. Med XXII